

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/302

z dnia 24 lutego 2022 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776, na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) na przywóz materiałów z włókna szklanego wysyłany z Maroka, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Maroka, oraz kończące dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492 na przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z Egiptu przez przywóz materiałów z włókna szklanego wysyłany z Maroka, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Maroka

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) W kwietniu 2020 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Egiptu ostateczne cło antydumpingowe rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/492⁽²⁾, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/776⁽³⁾. Środki antydumpingowe przyjęły formę stawki celnej *ad valorem* w wysokości od 34 % do 69 % dla przywozu pochodzącego z ChRL oraz 20 % dla przywozu pochodzącego z Egiptu.

1.2. Wniosek

- (2) Komisja otrzymała złożony na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego wniosek o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych wobec przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL i Egiptu poprzez przywóz wysyłany z Maroka, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Maroka, oraz o poddanie tego przywozu wymogowi rejestracji.
- (3) Wniosek został złożony w dniu 19 maja 2021 r. przez TECH-FAB Europe e.V., zrzeszenie unijnych producentów materiałów z włókna szklanego („wnioskodawca”).
- (4) Wniosek zawierał wystarczające dowody potwierdzające zmianę struktury handlu obejmującego wywóz z Chin, Egiptu i Maroka do Unii, która nastąpiła po wprowadzeniu środków w odniesieniu do materiałów z włókna szklanego. Zmiana struktury handlu wydaje się wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 z dnia 1 kwietnia 2020 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 108 z 6.4.2020, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 1).

- (5) Ponadto wniosek zawierał wystarczające dowody pokazujące, że praktyka, proces lub prace osłabiają skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych pod względem ilości i cen. Wydaje się, że na rynek UE wprowadzono znaczne wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem. Ponadto istniały wystarczające dowody na to, że przywóz materiałów z włókna szklanego odbywał się po cenach wyrządzających szkodę.
- (6) Oprócz tego wniosek zawierał wystarczające dowody na to, że materiały z włókna szklanego wysyłane z Maroka były wywożone po cenach dumpingowych w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej wcześniej dla GFF.

1.3. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (7) Produktem objętym postępowaniem są materiały z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (pregregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m², w dniu wejścia w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/492 klasyfikowane do kodów CN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (kody TARIC: 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80), pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu („przedmiotowy produkt”). Jest to produkt, do którego mają zastosowanie obecnie obowiązujące środki.
- (8) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam jak ten określony w poprzednim motywie, obecnie objęty kodami CN ex 7019 61 00, ex 7019 62 00, ex 7019 63 00, ex 7019 64 00, ex 7019 65 00, ex 7019 66 00, ex 7019 69 10, ex 7019 69 90, ex 7019 72 00, ex 7019 73 00, ex 7019 80 10, ex 7019 80 90 oraz ex 7019 90 00, ale wysyłany z Maroka, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Maroka (kody TARIC 7019 61 00 81, 7019 62 00 81, 7019 63 00 81, 7019 64 00 81, 7019 65 00 81, 7019 66 00 81, 7019 69 10 81, 7019 69 90 81, 7019 72 00 81, 7019 73 00 81, 7019 80 10 81, 7019 80 90 81 oraz 7019 90 00 81) („produkt objęty dochodzeniem”) (*).
- (9) Dochodzenie wykazało, że materiały z włókna szklanego wywożone z Chin i Egiptu do Unii oraz te wysyłane z Maroka, pochodzące lub niepochodzące z Maroka, mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same zastosowania, a zatem są uważane za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Wszczęcie postępowania

- (10) Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia, Komisja zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wszczęła dochodzenie i w dniu 28 maja 2021 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/864 (*) („rozporządzenie wszczynające”) objęła rejestracją przywóz materiałów z włókna szklanego wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (11) LM Wind Power, producent łopat turbin mający siedzibę w Unii, argumentował, że wszczęcie postępowania nie było uzasadnione ze względu na brak wystarczających dowodów, a zatem powinno zostać natychmiast zakończone.
- (12) Twierdził on, że obejście środków nie miało miejsca, ponieważ praktyka, proces lub prace mające miejsce w Maroku nie należały do żadnej z kategorii wymienionych w art. 13 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego. Jego zdaniem w szczególności praktyki, procesu lub prac nie można zakwalifikować jako nieznaczącej modyfikacji, ponieważ produkt objęty dochodzeniem jest produktem rynku niższego szczebla i jako taki jest produktem innym

(*) Kody CN i TARIC, o których mowa powyżej, będą stosowane od dnia 1 stycznia 2022 r. i opierają się na rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2021/1832 z dnia 12 października 2021 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 385 z 29.10.2021, s. 1).

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/864 z dnia 28 maja 2021 r. wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492 na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu przez przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka, oraz poddanie tego przywozu obowiązkowej rejestracji (Dz.U. L 190 z 31.5.2021, s. 82).

niż materiały wsadowe (głównie niedoprządy z włókien szklanych), ani jako działalności montażowej, zwłaszcza że produkt objęty dochodzeniem i niedoprządy z włókien szklanych nie są klasyfikowane w tych samych pozycjach taryfowych.

- (13) Twierdził także, że istniał wystarczający powód oraz istniało uzasadnienie ekonomiczne dla wspomnianej praktyki, wspomnianego procesu lub wspomnianych prac mających miejsce w Maroku poprzez utworzenie przez PGTEX China zakładu produkcji materiałów z włókna szklanego w Maroku (PGTEX Morocco SARL) w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym względzie twierdził, że istnieje znaczny popyt na materiały z włókna szklanego w Maroku, ponieważ użytkownik ⁽⁶⁾ materiałów z włókna szklanego, który w 2017 r. rozpoczął działalność w Maroku, potrzebuje ok. 5 000 ton materiałów z włókna szklanego rocznie. W odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego z Chin obowiązują zwykłe stawki celne wynoszące do 7 %, podczas gdy wywóz materiałów z włókna szklanego z Maroka do Unii nie podlega zwykłym stawkom celnym zgodnie z układem euro-śródziemnomorskim ustanawiającym stowarzyszenie.
- (14) Władze Egiptu stwierdziły, że zostały niesłusznie włączone w obecne dochodzenie, ponieważ nie miały miejsca praktyki mające na celu obejście środków z udziałem Egiptu. W związku z tym władze Egiptu stwierdziły, że od czasu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego w Egipcie wdrożono wszystkie niezbędne procedury i środki, aby zapobiec obchodzeniu środków. Twierdziły także, podobnie jak w przypadku argumentów LM Wind Power, że brakowało dowodów na obejście środków w postaci albo działalności montażowej w Maroku obejmującej wywóz niedoprządów z włókien szklanych z Egiptu, albo przeładunku między Marokiem a UE obejmującego materiały z włókna szklanego z Egiptu.
- (15) Władze Maroka zwróciły się do Komisji o stwierdzenie, że w PGTEX Morocco SARL nie obchodzono środków wprowadzonych przez Unię, oraz o zakończenie trwającego dochodzenia. Stwierdziły one, że utworzenie PGTEX Morocco SARL w Maroku było wynikiem autentycznego i długotrwałego partnerstwa między grupą PGTEX ⁽⁷⁾ a Marokiem. Stwierdziły także, że proces produkcji PGTEX Morocco SARL wiązał się ze znacznymi inwestycjami i szeroko zakrojoną działalnością oraz przyczynił się do rozwoju gospodarki marokańskiej. W związku z tym, nawet gdyby udało się ustalić zmianę struktury handlu, nie wydaje się, aby była ona spowodowana praktyką obchodzenia środków. Co więcej, władze Maroka stwierdziły, że ich oficjalne statystyki pozwalają obalić zarzut wnioskodawcy, że PGTEX Morocco SARL obchodziło obowiązujące środki poprzez przeładunek.
- (16) Jeżeli chodzi o argumenty odnoszące się do wszczęcia, o których mowa powyżej, Komisja przypominała, że dochodzenie wszczęto na podstawie dowodów przedstawionych we wniosku dotyczących działalności montażowej, a nie przeładunku ani nieznacznej modyfikacji. Wniosek zawierał wystarczające dowody ⁽⁸⁾ na to, że w Maroku prowadzona jest działalność montażowa, stosowana jest jedna z praktyk wymienionych w art. 13 ust. 1, oraz że ta działalność montażowa wykonywana jest przy użyciu niedoprządów z włókien szklanych pochodzących z ChRL i Egiptu ⁽⁹⁾. Ponadto zawierał on wystarczające dowody ⁽¹⁰⁾ na to, że taka praktyka stanowiła obejście środków zgodnie z art. 13 ust. 2. Klasyfikacja taryfowa produktu objętego dochodzeniem lub jego głównych materiałów wsadowych nie ma znaczenia dla ustalenia, czy działalność montażowa stanowi obejście środków.
- (17) We wniosku przedstawiono również wystarczające dowody dotyczące braku uzasadnienia ekonomicznego innego niż cła, takie jak sprawozdanie roczne PGTEX China za 2019 r. Zgodnie z tym sprawozdaniem głównym celem utworzenia PGTEX Morocco była „aktywna odpowiedź na dochodzenie antydumpingowe UE przeciwko Chinom, dalsza optymalizacja i dostosowanie strategii internacjonalizacji, konsolidacja i zwiększenie udziału w rynku produktów w Europie i Stanach Zjednoczonych, zaspokojenie popytu klientów i ochrona dostaw dla klientów”, a w szczególności PGTEX „postanowiło zbudować jednostkę, w której posiada całościowy udział, w Maroku, aby przebić się przez dochodzenia antydumpingowe UE, zbliżyć się do klientów, zaspokoić popyt na rynku i dostosować się do zrównoważonego rozwoju” ⁽¹¹⁾.
- (18) Dlatego też Komisja odrzuciła twierdzenia LM Wind Power oraz władz Maroka i Egiptu, że wniosek nie zawierał wystarczających dowodów uzasadniających wszczęcie dochodzenia.

⁽⁶⁾ Jest to odniesienie do przedsiębiorstwa Siemens Gamesa Renewable Energy Blades w Maroku, które powstało w 2017 r.

⁽⁷⁾ Zob. opis grupy PGTEX w dalszych motywach 34 i 35.

⁽⁸⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 40–42, s. 10.

⁽⁹⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 29, s. 8 i pkt 41, s. 9.

⁽¹⁰⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 41 i 42, s. 10, uzupełniony o załącznik 8 do wniosku.

⁽¹¹⁾ Zob. wniosek, wersja otwarta, pkt 26 i 27, s. 7 i 8.

1.6. Okres objęty dochodzeniem i okres sprawozdawczy

- (19) Okres objęty dochodzeniem był to okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Przed 2019 r. nie odnotowano znaczących wielkości wywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka do Unii. Dane dotyczące OD zgromadzono między innymi w celu zbadania domniemanej zmiany w strukturze handlu po nałożeniu środków na produkt objęty postępowaniem oraz istnienia praktyki, procesu lub prac, dla których nie było wystarczających racjonalnych przyczyn lub ekonomicznego uzasadnienia innego niż nałożenie cła. Za okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. („okres sprawozdawczy” lub „OS”) zgromadzono bardziej szczegółowe dane w celu zbadania, czy przywóz osłabiał skutki naprawcze obowiązujących środków pod względem cen lub ilości oraz czy występował dumping.

1.7. Dochodzenie

- (20) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze Chin, Egiptu i Maroka, znanych producentów eksportujących w tych państwach, przemysł Unii oraz przewodniczącego Rady Stowarzyszenia UE-Maroko.
- (21) Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Maroka w Unii Europejskiej o przekazanie jej nazw i adresów producentów eksportujących lub stowarzyszeń przedstawicielskich, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, innych niż PGTEX Morocco SARL, jedyny producent produktu objętego dochodzeniem zgodnie z wnioskiem. Władze Maroka przesłały odpowiedź, w której wymieniły trzy inne przedsiębiorstwa. Dwa z tych przedsiębiorstw nie zgłosiły się, trzecie zgłosiło się, ale oświadczyło, że nie prowadzi wywozu materiałów z włókna szklanego do Unii.
- (22) Na stronie internetowej DG ds. Handlu udostępniono formularze wniosków o zwolnienie producentów/eksporterów w Maroku, kwestionariusze dla producentów/eksporterów w Chinach i Egipcie oraz dla importerów w Unii.
- (23) Jedynie PGTEX Morocco SARL przedłożyło formularz wniosku o zwolnienie i zwróciło się również o posiedzenie wyjaśniające, które odbyło się w dniu 21 czerwca 2021 r. Ponadto, jak wspomniano w motywie 43, grupa PGTEX złożyła wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją i została na nie zaproszona w dniu 10 stycznia 2022 r., a w dniu 12 stycznia 2022 r. – posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (24) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony zostały poinformowane, że nieprzedłożenie wszystkich istotnych informacji lub przedłożenie niepełnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji może prowadzić do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i oparcia ustaleń na dostępnych faktach.
- (25) W dniu 20 grudnia 2021 r. (data ujawnienia ustaleń) Komisja otrzymała od władz Maroka oświadczenie (z dnia 16 grudnia 2021 r.), które przyszło zbyt późno, aby można je było uwzględnić na etapie ujawniania ustaleń. Po ujawnieniu ustaleń władze Maroka przesłały drugie oświadczenie, podsumowujące oświadczenie z dnia 16 grudnia 2021 r. Zasadniczo władze Maroka powtórzyły swój wniosek o zakończenie dochodzenia i przedstawiły następujące argumenty.
- (26) Po pierwsze, władze Maroka stwierdziły, że materiały z włókna szklanego są produkowane przez PGTEX Morocco SARL w ramach działalności, której nie można zakwalifikować jako działalność wykończeniowa lub montażowa. Po drugie, stwierdziły one, że produkty te „pochodzą” z Maroka w rozumieniu art. 29⁽¹²⁾ układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem⁽¹³⁾ i są opisane szczegółowo w ramach wykazu reguł zawartego w załączniku II do protokołu 4 do układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem. Ponadto, zgodnie z art. 9 układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem, „produkty pochodzące z Maroka przywożone są do Wspólnoty bez cel i opłat o skutku równo-

⁽¹²⁾ Zgodnie z art. 29 układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem „pojęcie »produktów pochodzących« do celów wykonania niniejszego tytułu oraz związane z nim metody współpracy administracyjnej określono w protokole 4”. W związku z tym materiały z włókna szklanego są objęte pozycją 7019 nomenklatury systemu zharmonizowanego i dlatego przyznano mu preferencyjne pochodzenie na podstawie wykazu reguł zawartego w załączniku II do protokołu 4 do układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem.

⁽¹³⁾ Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Królestwem Marokańskim, z drugiej strony, Dz.U. L 70 z 18.3.2000, s. 2.

ważnym” oraz że w układzie o stowarzyszeniu między UE a Marokiem przewidziano jedynie pewne wyjątki. To preferencyjne pochodzenie potwierdziła także marokańska administracja celna, która wydała świadectwa preferencyjnego pochodzenia (EUR.1) dla wywozu materiałów z włókna szklanego dokonywanego przez PGTEX do UE zgodnie z art. 17 protokołu 4 do układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem.

- (27) Komisja odrzuciła twierdzenie, że przetwarzanie w Maroku przywożonych niedoprzędów z włókien szklanych na materiały z włókna szklanego nie może być zakwalifikowane jako działalność montażowa lub wykończeniowa. Art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego obejmuje nie tylko działalność montażową (kilku) części w produkt gotowy, ale także działalność wykańczania/przetwarzania produktów pośrednich w produkt objęty postępowaniem. Wynika to w szczególności z art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że „...wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia przekracza ...”. Ponadto fakt, że marokańskie organy celne wydały PGTEX Morocco SARL świadectwa EUR.1 potwierdzające ich preferencyjne pochodzenie w ramach układu o stowarzyszeniu, jest nieistotny, ponieważ obowiązującą podstawą prawną dla niniejszego dochodzenia w sprawie obejścia środków jest rozporządzenie podstawowe, w szczególności jego art. 13 ⁽¹⁴⁾.
- (28) Co więcej, po ujawnieniu ustaleń władze Maroka, wspierane przez PGTEX Morocco, stwierdziły, że dochodzenie w sprawie obejścia środków nie było dozwolone zgodnie z art. 24 układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem, ponieważ w artykule tym zezwolono na wprowadzenie środków antydumpingowych w odniesieniu do marokańskich produktów tylko wtedy, gdy spełnione są warunki określone w art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu.
- (29) Komisja odrzuciła to twierdzenie: w art. 24 układu o stowarzyszeniu między UE a Marokiem nie wykluczono dochodzenia w sprawie obejścia środków, biorąc również pod uwagę fakt, że artykuł ten odnosi się także do powiązanych przepisów wewnętrznych. Kiedy Maroko i UE ratyfikowały układ o stowarzyszeniu w 2000 r., obowiązujące rozporządzenie podstawowe zawierało już przepisy przeciwdziałające obchodzeniu środków.
- (30) Co więcej, władze Maroka, jak również PGTEX Morocco, stwierdzili, że dochodzenie Komisji w sprawie obejścia środków nie było dozwolone na podstawie zasad WTO, w szczególności zgodnie z art. VI GATT i Porozumieniem o stosowaniu artykułu VI.
- (31) Komisja odrzuciła to twierdzenie i odniosła się do pkt 20 preambuły rozporządzenia podstawowego ⁽¹⁵⁾, w którym określono podejście Komisji w tym względzie. Na tej podstawie, podobnie jak w przypadku wielu innych członków WTO, prawodawstwo Unii zawiera przepisy dotyczące zwalczania praktyk obchodzenia środków.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (32) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, aby dokonać oceny występowania możliwego obchodzenia środków, należy poddać analizie następujące elementy:

⁽¹⁴⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 września 2019 r., sprawa C-709/17P, Komisja Europejska/Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, ECLI:EU:C:2019:717.

⁽¹⁵⁾ W motywie 20 rozporządzenia podstawowego kodyfikuje się to podejście w następujący sposób: „Porozumienie antydumpingowe z 1994 r. nie zawiera przepisów dotyczących obejścia środków antydumpingowych, chociaż oddzielna decyzja ministerialna GATT uznała takie obejście za problem i przekazała go Komitetowi Antydumpingowemu GATT w celu wypracowania rozwiązania. Z uwagi na fiasko wielostronnych negocjacji w tej sprawie i w oczekiwaniu na wynik przekazania sprawy do Komitetu Antydumpingowego Światowej Organizacji Handlu (WTO) prawo Unii powinno zawierać przepisy dotyczące praktyk polegających na montażu produktów w Unii lub kraju trzecim w celu obejścia środków antydumpingowych”.

- czy wystąpiła zmiana struktury handlu pomiędzy ChRL/Egiptem/Maroko a Unią,
 - czy ta zmiana wynikała z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza wprowadzonymi środkami antydumpingowymi,
 - czy istnieją dowody szkody lub osłabienia skutków naprawczych obowiązujących środków antydumpingowych pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem, oraz
 - czy istnieją dowody dumpingu w odniesieniu do normalnych wartości ustalonych wcześniej dla produktu objętego postępowaniem.
- (33) Jako że dowody dostarczone przez wnioskodawcę we wniosku wskazywały na działalność montażową w Maroku, Komisja szczegółowo sprawdziła, czy spełnione były kryteria określone w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, a w szczególności:
- czy wspomniane operacje montażowe rozpoczęły się lub znacznie się zwiększyły po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, zaś użyte części pochodzą z kraju objętego środkami, oraz
 - czy wartość części stanowiła przynajmniej 60 % łącznej wartości zmontowanych produktów, a wartość dodana części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25 % kosztów produkcji.

2.2. Poziom współpracy

- (34) Tylko PGTEX Morocco SARL złożyło wniosek o przyznanie zwolnienia zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. PGTEX Morocco SARL należy do chińskiej grupy PGTEX i ma siedzibę w strefie wolnego handlu w Tangerze w Maroku.
- (35) Ponadto dwa powiązane z nim chińskie przedsiębiorstwa Chongqing Polycorp International Corporation („CPIC”) i PGTEX China Co., Ltd („PGTEX China”) także przedłożyły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. PGTEX Morocco SARL jest jednostką, w której całościowy udział posiada PGTEX China i która podlega cłu antydumpingowemu w wysokości 37,6 % nałożonemu rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776.
- CPIC jest producentem niedoprzędów z włókien szklanych, które są głównym materiałem wsadowym do produkcji produktu objętego dochodzeniem. W okresie sprawozdawczym sprzedawał te materiały wsadowe swojemu przedsiębiorstwu powiązanemu PGTEX China, w którym posiadał 60 % udziałów;
 - W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo PGTEX China nabywało niedoprzędy z włókien szklanych od przedsiębiorstwa CPIC. Następnie wykorzystywało je do samodzielnej produkcji materiałów z włókna szklanego lub odsprzedawało, w tym PGTEX Morocco SARL. W okresie sprawozdawczym przedsiębiorstwo PGTEX China nie produkowało głównego materiału wsadowego (niedoprzędów z włókien szklanych).
- (36) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w tym odpowiedź na pismo w sprawie uzupełnienia braków, udzielone przez PGTEX Morocco SARL i jego dwa chińskie przedsiębiorstwa powiązane („grupa PGTEX”) uznano za niewystarczające z następujących powodów:
- PGTEX Morocco SARL nie dostarczyło niezbędnych informacji wymaganych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W szczególności nie dostarczył on niezbędnych podstawowych dokumentów dotyczących dwóch transakcji sprzedaży. W związku z tym Komisja nie była w stanie zweryfikować twierdzenia, że PGTEX Morocco SARL rozpoczęło produkcję dopiero w kwietniu 2020 r.
 - Ponadto, mimo że Komisja zwróciła się o szczegółowe wyjaśnienie brakujących numerów faktur sprzedaży, otrzymano jedynie ogólne wyjaśnienie dotyczące tych brakujących numerów faktur sprzedaży. Oprócz tego Komisja zauważyła różnicę w łącznym obrocie za okres sprawozdawczy podanym w wykazie sprzedaży w porównaniu z obrotem podanym w wymaganym ustawowo sprawozdaniu finansowym za 2020 r. Komisja nie mogła zatem potwierdzić zgłoszonej wielkości sprzedaży eksportowej do Unii. W tym względzie Komisja zauważyła również, że zgłoszona sprzedaż eksportowa była wyższa niż łączny przywóz do Unii z Maroka według statystyk Eurostatu dotyczących przywozu oraz że PGTEX Morocco było jedynym znanym producentem w Maroku, które dokonywało wywozu do Unii produktu objętego dochodzeniem.

- Przekazano także sprzeczne informacje dotyczące rzeczywistego rozpoczęcia produkcji przez PGTEX Morocco SARL. Informacje dotyczące rzeczywistego rozpoczęcia produkcji w 2020 r. były potrzebne do określenia części poniesionych głównych kosztów (takich jak koszty amortyzacji i koszty wynajmu), które można przypisać produkcji produktu objętego postępowaniem.
 - Ponadto w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków nie przedstawiono zadowalającego wyjaśnienia przyczyn znacznego wzrostu wielkości produkcji w lipcu 2020 r., która była około trzykrotnie wyższa niż wielkość produkcji w poprzednim miesiącu, czerwcu 2020 r., pomimo mniej więcej takiego samego poziomu zużycia energii elektrycznej w obu miesiącach.
 - Przedsiębiorstwo PGTEX China nie dostarczyło wymaganych informacji z systemu podatkowego Golden Tax System dotyczących zakupów od przedsiębiorstwa CPIC i sprzedaży do PGTEX Morocco SARL.
- (37) W związku z tym, zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała grupę PGTEX w dniu 5 października 2021 r. o tym, że niewyczerpujący wykaz elementów opisanych w poprzednim motywie może prowadzić do zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego i wykorzystania dostępnych faktów. Komisja wezwała także grupę PGTEX do przedstawienia uwag dotyczących możliwego zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (38) W dniu 12 października 2021 r. grupa PGTEX stwierdziła, że zastosowanie dostępnych faktów nie było prawnie uzasadnione w niniejszej sprawie z następujących powodów:
- Grupa zapewniła „niezbędne” informacje, jak określono w art. 18 rozporządzenia podstawowego.
 - Nie można było pominąć informacji przedstawionych przez grupę PGTEX.
 - W każdym razie jakiegokolwiek zastosowanie „dostępnych faktów” musi być ograniczone.
- (39) Komisja przeanalizowała informacje i dokumenty przedstawione przez grupę PGTEX wraz z pismem z dnia 12 października 2021 r. Stwierdziła, że w odniesieniu do większości elementów poruszonych w jej piśmie z dnia 5 października 2021 r. nie udzielono zadowalających odpowiedzi ani nie przedstawiono przekonującej dokumentacji uzupełniającej.
- (40) W związku z tym Komisja uznała, że informacje dostarczone przez grupę PGTEX były częściowo niekompletne i sprzeczne, a zatem Komisja nie mogła na nich w pełni polegać. Niemniej dane przedstawione przez grupę PGTEX nie zostały całkowicie pominięte, a Komisja wykorzystała zarówno dane dotyczące sprzedaży, jak i dane dotyczące kosztów przedstawione przez grupę PGTEX jako punkt wyjścia dla swojej analizy.
- (41) Zgodnie z art. 18 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 18 ust. 5 rozporządzenia podstawowego informacje dostarczone przez grupę PGTEX uzupełniono o dane pochodzące z baz danych takich jak Global Trade Atlas („GTA”) ⁽¹⁶⁾ i Eurostat, jak szczegółowo opisano w sekcji 2.3 poniżej. Dane dotyczące przywozu pobrano z Eurostatu, a GTA wykorzystano do określenia wielkości wywozu niedoprzędów z włókien szklanych z ChRL i Egiptu do Maroka.
- (42) Ponadto, z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego na terenie współpracujących podmiotów prawnych. Komisja przeprowadziła analizę informacji przekazanych przez grupę PGTEX, takich jak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach lub odpowiedzi na pisma w sprawie uzupełnienia braków, zgodnie z zawiadomieniem z dnia 16 marca 2020 r. w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne ⁽¹⁷⁾. W świetle kwestii przedstawionych w poprzednich motywach nie uznano za konieczne przeprowadzania zdalnej kontroli krzyżowej informacji.
- (43) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX podtrzymała zarzut, że zastosowanie dostępnych faktów było ewidentnie nieuzasadnione i niesprawiedliwe w świetle informacji dostarczonych przez grupę PGTEX. Ponadto grupa PGTEX złożyła wniosek o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją, które odbyło się w dniu 10 stycznia 2022 r., a następnie w dniu 12 stycznia 2022 r. – posiedzenie wyjaśniające przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu dotyczące zastosowania dostępnych faktów na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁶⁾ <https://www.gtis.com/gta/>

⁽¹⁷⁾ Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6.

- (44) Podczas posiedzenia wyjaśniającego w dniu 12 stycznia 2022 r. Komisja przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia dotyczące jej ustalenia, że odpowiedź na pismo wystosowane na podstawie art. 18 nie rozwiała obaw Komisji. Jak wyjaśniono w motywie 40, Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że nie może w pełni polegać na informacjach dostarczonych przez grupę PGTEX. Ponadto rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu stwierdził podczas posiedzenia wyjaśniającego w dniu 12 stycznia 2022 r., że Komisja uszanowała prawo do obrony grupy PGTEX.

2.3. Zmiana struktury handlu

2.3.1. Przywóz materiałów z włókna szklanego

- (45) W tabeli 1 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie materiałów z włókna szklanego z Chin, Egiptu i Maroka w latach 2019–2020. Ponieważ kody TARIC utworzono dopiero w dniu 21 lutego 2019 r., Komisja ekstrapolowała dane za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 20 lutego 2019 r., aby zastosować dokładnie ten sam okres (12 miesięcy) dla obu lat 2019 i 2020.

Tabela 1

Przywóz materiałów z włókna szklanego w latach 2019 i 2020 (w tonach)

	2019	OS
ChRL	13 720	19 315
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	141
Egipt	146	4 302
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	2 946
Maroko	277	2 809
<i>indeks (baza = 2019)</i>	100	1 014

Źródło: Eurostat, kody TARIC 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 i 7019 90 00 80.

- (46) W tabeli 1 pokazano, że przywóz materiałów z włókna szklanego z Maroka wzrósł z 277 ton w 2019 r. do 2 809 ton w 2020 r. Znaczny wzrost w 2020 r. w porównaniu do 2019 r. zbiegł się w czasie z rozpoczęciem produkcji przez PGTEX Morocco SARL. Mimo że przedsiębiorstwo to oficjalnie utworzono w dniu 2 października 2019 r., w formularzu wniosku o zwolnienie twierdziło ono, że rozpoczęło produkcję i sprzedaż eksportową dopiero począwszy od kwietnia 2020 r. W tym względzie dane dotyczące przywozu wykazały, że średni miesięczny przywóz w okresie od kwietnia do grudnia 2020 r. był około piętnaście razy większy niż średni miesięczny przywóz w okresie od stycznia 2019 r. do marca 2020 r.
- (47) Komisja zauważyła także, że zgłoszona sprzedaż eksportowa PGTEX Morocco SARL była większa niż łączny przywóz z Maroka do Unii. Biorąc pod uwagę, że PGTEX Morocco SARL było jedynym marokańskim przedsiębiorstwem, które współpracowało z Komisją w ramach niniejszego dochodzenia, i nieznaną wielkość wywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka do Unii przed jego utworzeniem, Komisja uznała za uzasadnione stwierdzenie, że PGTEX Morocco SARL było jedynym producentem w Maroku, które dokonywało wywozu materiałów z włókna szklanego do Unii w okresie sprawozdawczym.
- (48) Jak pokazano w tabeli 1, przywóz materiałów z włókna szklanego z Chin wzrósł z 13 720 ton w 2019 r. do 19 315 ton w 2020 r., natomiast przywóz materiałów z włókna szklanego z Egiptu wzrósł z 146 ton w 2019 r. do 4 302 ton w 2020 r. Jak wspomniano w motywie 46, średnia miesięczna wielkość przywozu dokonywanego przez PGTEX Morocco SARL znacznie wzrosła począwszy od kwietnia 2020 r. w porównaniu z poprzednimi okresami.

2.3.2. Wielkość wywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu do Maroka

- (49) W tabeli 2 poniżej przedstawiono zmiany w przywozie niedoprzędów z włókien szklanych z Chin i Egiptu przez Maroko na podstawie marokańskich danych statystycznych dotyczących przywozu z bazy danych GTA w latach 2019–2020.

Tabela 2

**Przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu i Chin przez Maroko w latach 2019 i 2020
(w tonach)**

	2019	OS
ChRL		
7019 12 Niedoprzędy z włókien szklanych	2 378	7 839
Egipt		
7019 12 Niedoprzędy z włókien szklanych	1 118	3 120

Źródło: GTA.

- (50) Głównym materiałem wsadowym do produkcji materiałów z włókna szklanego są niedoprzędy z włókien szklanych. Ten materiał wsadowy jest następnie dalej przetwarzany w celu wyprodukowania materiałów z włókna szklanego. Dowody, którymi dysponuje Komisja, wykazały, że materiały z włókna szklanego wywożone do Unii z Maroka produkowano głównie z niedoprzędów z włókien szklanych.
- (51) W tabeli 2 pokazano, że przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Chin do Maroka znacznie wzrósł z 2 378 ton w 2019 r. do 7 839 ton w 2020 r. Przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu do Maroka także wzrósł z 1 297 ton w 2019 r. do 3 687 ton w 2020 r. Przywóz zarówno z Chin, jak i z Egiptu stanowił ok. 90 % całkowitego marokańskiego przywozu niedoprzędów z włókna szklanego w latach 2019 i 2020.
- (52) PGTEX Morocco SARL twierdziło, że niedoprzędy z włókien szklanych, których używa do produkcji materiałów z włókna szklanego, zostały zakupione z Chin (a żadne z nich z Egiptu), w szczególności od spółki dominującej PGTEX China. Twierdziło on również, że dokonywało przywozu tych niedoprzędów w ramach kodu HS 7019 12. Przywóz objęty tym kodem wykazał najbardziej znaczący wzrost, jeżeli chodzi o przywóz z Chin dokonywany przez Maroko.
- (53) Znaczący wzrost wielkości przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin, jak również z Egiptu do Maroka wskazuje na rosnący popyt na tego rodzaju materiały wsadowe w Maroku, co można by przynajmniej częściowo wyjaśnić wzrostem produkcji i wywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka w okresie sprawozdawczym. Potwierdziły to także informacje dostarczone przez PGTEX Morocco SARL.
- (54) Biorąc pod uwagę, że PGTEX Morocco SARL, domniemany jedyny eksporter materiałów z włókna szklanego do Unii, kupowało wszystkie niedoprzędy z włókien szklanych w Chinach, Komisja nie znalazła żadnych dowodów na to, że niedoprzędy z włókien szklanych z Egiptu były wykorzystywane przez PGTEX Morocco SARL lub przez innych producentów materiałów z włókna szklanego w Maroku w celu wywozu do Unii. W tym względzie przywóz niedoprzędów z włókien szklanych z Chin zaczął wzrastać począwszy od ostatniego kwartału 2019 r., czyli od kwartału, w którym utworzono PGTEX Morocco SARL. Średnia miesięczna wielkość przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin w ostatnim kwartale 2019 r. była znacznie wyższa niż średnia miesięczna wielkość przywozu w poprzednich okresach. Ponadto średnia miesięczna wielkość przywozu niedoprzędów z włókien szklanych w 2020 r. (rok, w którym PGTEX Morocco SARL rozpoczęło produkcję) była także znacznie wyższa niż średnia miesięczna wielkość przywozu w ostatnim kwartale 2019 r. Pomimo wzrostu przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu do Maroka w ciągu 2020 r. Komisja nie znalazła dowodów na to, że przywóz ten wykorzystywano do dalszego przetwarzania w Maroku na materiały z włókna szklanego, które następnie wywożono by do Unii. W związku z tym dowody, którymi dysponuje Komisja, nie potwierdzają zarzutu, że zmiana w strukturze handlu z udziałem Egiptu wynikała z praktyki, której celem było uniknięcie środków antydumpingowych dotyczących materiałów z włókna szklanego z Egiptu.

- (55) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX, jak również przedsiębiorstwo LM Wind Power stwierdzili, że nie nastąpiła zmiana struktury handlu. Grupa PGTEX argumentowała, że pojawienie się przywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka nie odbyło się ze szkodą dla przywozu tych materiałów z Chin. Przeciwnie, wzrost przywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka był mniej znaczący niż równoległy wzrost przywozu tych materiałów z Chin.
- (56) Jak wyjaśniono w motywach 45–54 powyżej, Komisja zaobserwowała wzrost wywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka do Unii, a także znaczny wzrost przywozu niedoprzędów z włókien szklanych z Chin do Maroka w 2020 r. w porównaniu z 2019 r. To samo w sobie stanowi zmianę struktury handlu.
- (57) Ponadto, mimo że ogólny wywóz materiałów z włókna szklanego z Chin do Unii rzeczywiście wzrósł, z tabel przeglądowych dostarczonych przez przedsiębiorstwo PGTEX China w ramach niniejszego dochodzenia w sprawie obejścia środków wynika, że wielkość wywozu PGTEX China – spółki dominującej PGTEX Morocco i jej jedyne go dostawcy niedoprzędów z włókien szklanych – do Unii była ponad dwukrotnie niższa w 2020 r. w porównaniu z 2018 r. i ponad trzykrotnie niższa w 2020 r. niż w 2019 r.
- (58) Komisja mogła zatem stwierdzić zmianę struktury handlu i odrzuciła wspomniane twierdzenia.

2.3.3. Wnioski dotyczące zmiany w strukturze handlu

- (59) Wzrost wywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka do Unii stanowi zmianę struktury handlu między Marokiem a Unią w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, wraz ze znaczącym wzrostem w 2020 r. w porównaniu z 2019 r. chińskiego wywozu niedoprzędów z włókien szklanych do Maroka, jak pokazano w tabeli 2. Z drugiej strony nie znaleziono żadnych dowodów dotyczących domniemanego obejścia środków odnoszących się do materiałów z włókna szklanego z udziałem Egiptu.

2.4. Charakter praktyk obchodzenia środków, w odniesieniu do których nie istniała wystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (60) Art.13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego precyzuje, że zmiana struktury handlu powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego praktyka, proces lub prace obejmują przesyłkę produktu objętego istniejącymi środkami za pośrednictwem państw trzecich oraz montaż części/wykończenie w państwie trzecim.
- (61) Zgodnie z oświadczeniem władz Maroka, o którym mowa w motywie 15, pierwszy kontakt z grupą PGTEX w sprawie utworzenia zakładu w Maroku miał miejsce w dniu 20 marca 2019 r., miesiąc po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego⁽¹⁸⁾. PGTEX Morocco SARL utworzono w dniu 2 października 2019 r., około siedem miesięcy po wszczęciu dochodzenia. Ta zbieżność w czasie sugeruje, że dochodzenie antydumpingowe i potencjalne nałożenie cła antydumpingowego były przyczyną utworzenia PGTEX Morocco SARL.
- (62) Na podstawie przedstawionego przez PGTEX Morocco SARL wykazu sprzedaży w 2020 r. cała sprzedaż eksportowa PGTEX Morocco SARL trafiła na rynek unijny, podczas gdy jedynie niewielką część jego produkcji w 2020 r. sprzedano na rynku krajowym. Ponadto cała jego sprzedaż eksportowa w 2020 r. była skierowana do klientów w Unii, którzy w przeszłości byli zaopatrywani przez PGTEX China. To ponownie sugeruje, że dochodzenie antydumpingowe i potencjalne późniejsze nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych było powodem utworzenia PGTEX Morocco SARL. Wyraźnie potwierdzono to w sprawozdaniu rocznym PGTEX China za 2019 r. (zob. motyw 17).
- (63) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX twierdziła, że istniał uzasadniony powód oraz istniało uzasadnienie ekonomiczne dla utworzenia PGTEX Morocco. Twierdziła ona, że utworzenie zakładu w Maroku było wynikiem długiego procesu, który obejmował studia wykonalności, wnioski o uzyskanie niezbędnych pozwoleń od rządów Chin i Maroka oraz uzyskanie tych pozwoleń.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. C 68 z 21.2.2019, s. 29.

- (64) Komisja zauważyła, że dokumentacja przedstawiona przez grupę PGTEX w dniu 15 października 2021 r. wykazała, że grupa oceniała, na długo przed rozpoczęciem dochodzenia, w jakim państwie założyć przedsiębiorstwo. Rozważano różne potencjalne państwa, w tym Maroko. Faktem pozostaje jednak to, że PGTEX Morocco SARL utworzono ostatecznie w dniu 2 października 2019 r., około 7 miesięcy po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego. Ta zbieżność w czasie sugerowała, że dochodzenie antydumpingowe było przyczyną utworzenia PGTEX Morocco SARL. Dodatkowo potwierdziło to oświadczenie władz Maroka, w którym stwierdzono, że ich kontakty z PGTEX w sprawie utworzenia zakładu miały początek dnia 20 marca 2019 r., a więc tuż po wszczęciu pierwotnego dochodzenia⁽¹⁹⁾. Pokazało to, że formalne kontakty z władzami Maroka z myślą o utworzeniu przedsiębiorstwa w Maroku miały miejsce w marcu 2019 r., czyli tuż po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego.
- (65) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo LM Wind Power argumentowało, że PGTEX utworzyło zakład w Maroku w celu obsługi rynku marokańskiego i bliskowschodniego, a zatem miało uzasadnienie ekonomiczne dla jego utworzenia inne niż unikanie cel.
- (66) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Komisja odniosła się do dowodów wskazujących na brak uzasadnienia ekonomicznego innego niż cła (zob. w tym kontekście sprawozdanie roczne PGTEX China za 2019 r., o którym mowa w motywie 17). Ponadto argument przedsiębiorstwa LM Wind Power, że PGTEX Morocco utworzono w celu obsługi rynków marokańskiego i bliskowschodniego, nie został poparty dowodami. W tym względzie, jak wyjaśniono w motywie 62, cała sprzedaż eksportowa PGTEX Morocco SARL trafiła do Unii, podczas gdy jedynie niewielką część jego produkcji sprzedano na rynek krajowy w Maroku.
- (67) W związku z powyższym w toku dochodzenia nie stwierdzono wystarczających racjonalnych przyczyn ani wystarczającego ekonomicznego uzasadnienia dla utworzenia zakładu produkcyjnego materiałów z włókna szklanego w Maroku poza dążeniem do uniknięcia konieczności uiszczenia aktualnie obowiązujących cel antydumpingowych.

2.5. Rozpoczęcie lub znaczne zwiększenie działalności

- (68) Zgodnie z wymogiem ustanowionym w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego działalność montażowa musiała rozpocząć się lub znacznie się zwiększyć po lub tuż przed wszczęciem dochodzenia antydumpingowego, zaś części musiały pochodzić z kraju objętego środkami antydumpingowymi.
- (69) Pierwotne dochodzenie antydumpingowe wszczęto w lutym 2019 r., a ostateczne cła antydumpingowe nałożono w kwietniu 2020 r. (zob. motyw 1). PGTEX Morocco SARL zostało oficjalnie utworzone w dniu 2 października 2019 r. i według formularza wniosku o zwolnienie rozpoczął produkcję od kwietnia 2020 r. Zbiegło się to w czasie ze zmianą struktury handlu opisaną w sekcji 2.3.
- (70) PGTEX Morocco SARL przedstawiło wykaz sprzedaży, z którego wynika, że cała sprzedaż eksportowa wyprodukowanych przez niego materiałów z włókna szklanego trafiła w okresie sprawozdawczym do Unii. Ponadto 100 % głównego materiału wsadowego (przede wszystkim niedoprzędów z włókien szklanych) zakupiono od powiązanej spółki dominującej w Chinach. Nie zakupił on żadnych niedoprzędów z włókien szklanych z Egiptu ani z innego miejsca.
- (71) Dlatego też zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego Komisja stwierdziła, że działalność montażowa rozpoczęła się po wszczęciu pierwotnego dochodzenia antydumpingowego, natomiast przedmiotowe części pochodziły głównie z Chin, jednego z dwóch państw objętych pierwotnymi środkami antydumpingowymi.

⁽¹⁹⁾ Commentaires du Ministère de l'Industrie, du Commerce et de l'Economie Verte et Numérique du Royaume du Maroc relatifs à l'ouverture des enquêtes anti-contournement concernant les importations de certains tissus en fibres de verre, 14.07.2021, s. 2: „...le Ministère souligne que le contact entre PGTEX et les autorités marocaines pour l'implantation d'une usine de PGTEX au Maroc remonte au 20 mars 2019, soit juste après l'initiation de l'enquête antidumping initiale de l'UE...”.

2.6. Wartość części i wartość dodana

- (72) Zgodnie z art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w przypadku działalności montażowej innym warunkiem niezbędnym do stwierdzenia obchodzenia środków jest konieczność potwierdzenia, że części (w omawianym przypadku pochodzące z Chin) stanowią 60 % lub więcej łącznej wartości wszystkich części zmontowanego produktu i że wartość dodana do części wykorzystanych w trakcie montażu lub wykończenia nie przekracza 25 % kosztów produkcji.
- (73) Głównym surowcem do produkcji materiałów z włókna szklanego są niedoprzędz z włókien szklanych. PGTEX Morocco SARL zakupiło 100 % wykorzystanych niedoprzędów z włókien szklanych od powiązanej spółki dominującej w Chinach. W przeprowadzonym procesie szycia i tkania, będącym działalnością wykończeniową prowadzoną w Maroku, te niedoprzędz z włókien szklanych zostały przekształcone w materiały z włókna szklanego. Według informacji dostarczonych przez PGTEX Morocco SARL niedoprzędz z włókna szklanego stanowią niemal 100 % łącznej wartości wszystkich części zmontowanego/wykończonego produktu w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (74) W związku z tym Komisja uznała, że proces, który odbywa się w Maroku, jest działalnością wykończeniową (działalnością montażową) i że kryterium 60 % ustanowione w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego zostało spełnione.
- (75) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX i przedsiębiorstwo LM Wind Power powtórzyli twierdzenie, że wytwarzanie materiałów z włókna szklanego z przywożonego głównego surowca, jakim są włókna szklane, nie stanowi „montażu części poprzez ich składanie” w rozumieniu art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście twierdzili oni, po pierwsze, że niedoprzędz z włókien szklanych nie są „częściami” materiałów z włókna szklanego, ale raczej „towarami, które są poddawane procesowi produkcji innego towaru”, a po drugie, że niedoprzędz z włókien szklanych nie są „montowane” w celu stworzenia materiałów z włókna szklanego, ale są przetwarzane na materiały z włókna szklanego poprzez tkanie i zszywanie różnych rodzajów niedoprzędów z włókien szklanych, jak również innych materiałów, przy użyciu skomplikowanych maszyn.
- (76) Komisja odrzuciła te argumenty. Praktykę opisaną w motywie 73 powyżej można scharakteryzować jako działalność wykończeniową, która wchodzi w zakres pojęcia działalności montażowej w rozumieniu art. 13 rozporządzenia podstawowego, jak wyjaśniono w motywie 27 powyżej.
- (77) PGTEX Morocco SARL twierdziło, że jego koszty wartości dodanej byłyby wyższe od progu 25 %. Dwoma głównymi pozycjami kosztów w obliczeniu wartości dodanej były koszt amortyzacji i koszt wynajmu, które stanowiły część danych finansowych z okresu sprawozdawczego przedstawionych przez PGTEX Morocco SARL w formularzu wniosku o zwolnienie.
- (78) W odniesieniu do kosztów amortyzacji PGTEX Morocco SARL twierdziło, że w jego obiektach zainstalowanych było mniej niż dziesięć maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego ⁽²⁰⁾ i że każda z tych maszyn była użytkowana przez 300 z 360 dni w 2020 r. Obliczył on kwotę amortyzacji za okres sprawozdawczy na podstawie trzech następujących elementów:
- wartości nabycia,
 - 9,5 % jako wartości procentowej amortyzacji przy uwzględnieniu szacowanego okresu użytkowania ⁽²¹⁾,
 - wspomnianych powyżej 300 dni użytkowania z 360 dni łącznie.
- (79) Komisja nie zgodziła się z tym sposobem obliczania kosztów amortyzacji w ramach obliczania wartości dodanej w rozumieniu art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W szczególności wykorzystanie 300 dni jako elementu do obliczenia kwoty amortyzacji może być dopuszczalne zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, ale spowodowało zawyżenie obliczonej kwoty amortyzacji w ramach obliczania wartości dodanej przez PGTEX Morocco SARL z kilku powodów. Po pierwsze, jak podało PGTEX Morocco SARL w formularzu wniosku o zwolnienie, wykorzystanie mocy produkcyjnych (rzeczywista produkcja w kg podzielona przez faktyczne moce produkcyjne w kg) maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego było niskie ⁽²²⁾ w 2020 r. Biorąc pod uwagę małe wykorzystanie mocy produkcyjnych, stwierdzono zatem, że zgłoszone koszty amortyzacji zostały zawyżone. Po drugie, cztery maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego zostały wysłane z Szanghaju do Tangueru dopiero w listopadzie 2019 r. i nie mogły być użytkowane przez 300 dni w 2020 r., biorąc pod uwagę czas

⁽²⁰⁾ Maszynę do produkcji materiałów z włókna szklanego można opisać jako maszynę wykorzystywaną w procesie montażu, w którym głównie niedoprzędz z włókna szklanego (główny materiał wsadowy) są przekształcane w materiały z włókna szklanego.

⁽²¹⁾ Okres użytkowania maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego oszacowany na 10 lat i dostosowany z uwzględnieniem wartości końcowej wynoszącej 5 % na koniec okresu użytkowania.

⁽²²⁾ Tabela C.4.1. „Produkcja i moce produkcyjne” przedstawione w formularzu wniosku o zwolnienie

transportu między Szanghajem a Tangerangem, jak również okres niezbędny do rozładunku, instalacji i przetestowania każdej z tych 4 maszyn. Po trzeciej, PGTEX Morocco SARL stwierdziło w formularzu wniosku o zwolnienie, że produkcja rozpoczęła się dopiero w kwietniu 2020 r. Gdyby tak było, całkowity czas użytkowania każdej z zainstalowanych maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego mógłby wynosić najwyżej 270 dni (od kwietnia 2020 r. do grudnia 2020 r.), nawet bez uwzględnienia czasu nieużytkowania spowodowanego przestojami w wyniku niezbędnej konserwacji, dniami wolnymi i urlopami. W związku z tym Komisja uznała, że koszt amortyzacji, który należy uwzględnić przy obliczaniu kosztu wartości dodanej, powinien być znacznie niższy od kosztu amortyzacji obliczonego przez PGTEX Morocco SARL.

(80) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX stwierdziła, że Komisja popełniła rażące błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego podczas dokonywania obliczeń dotyczących wartości dodanej. W tym kontekście, według grupy PGTEX, należy uwzględnić pełną amortyzację, ponieważ w 2020 r. faktycznie poniesiono takie koszty na produkcję materiałów z włókna szklanego.

(81) Komisja odrzuciła to twierdzenie z następujących powodów:

— Mimo że amortyzacja jest co do zasady ⁽²³⁾ kosztem stałym, ponieważ powtarza się w tej samej kwocie na okres przez cały okres użytkowania składnika aktywów, Komisja nie mogła uznać w pełni zarejestrowanych kosztów amortyzacji w ramach swoich obliczeń wartości dodanej. Powodem tego jest małe wykorzystanie mocy produkcyjnych, jak wynika z danych przedstawionych przez grupę PGTEX.

— Ponadto Komisja nie mogła wykorzystać pełnych kosztów amortyzacji ze względu na niekompletne i sprzeczne informacje, które otrzymała. W tym względzie PGTEX Morocco SARL wspomniało na przykład, z jednej strony, że wszystkie maszyny nabyto na początku 2020 r. Z drugiej strony PGTEX Morocco SARL stwierdziło w odpowiedzi udzielonej na pytania zawarte w kwestionariuszu, że produkcję rozpoczął dopiero w kwietniu 2020 r. PGTEX Morocco SARL stwierdziło również, że wszystkie maszyny działały przez 300 dni.

PGTEX Morocco SARL wykorzystało te 300 dni (tj. 299 dni zaokrąglonych w górę do 300 dni) do obliczenia amortyzacji i stworzył wrażenie, że wszystkie zainstalowane przez niego maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego były sprawne i działały w pełni przez cały 2020 r. Okazało się jednak, że tak nie było, ponieważ kilka maszyn nie dotarło jeszcze do zakładu w Maroku na dzień 1 stycznia 2020 r. (zob. motyw 79 powyżej).

Ze względu na wspomniane sprzeczne oświadczenia Komisja uznała za właściwe zastosowanie wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych za cały 2020 r., przedstawionego przez PGTEX Morocco i niekwestionowanego. Z perspektywy Komisji ten wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych został uznany za obiektywny i jasny pomiar na potrzeby określenia odpowiedniego kosztu amortyzacji w ramach obliczeń wartości dodanej.

(82) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX zasugerowała, że jeżeli Komisja miała dalej dostosować koszty amortyzacji na podstawie wykorzystania mocy produkcyjnych (jak poinformowała grupa PGTEX w załączniku 7.2 do jej pisma z dnia 12 października 2021 r.), powinna ona zastosować jedną z trzech alternatywnych metod, które zaproponowała w uwagach po ujawnieniu ustaleń:

— dostosowanie mocy produkcyjnych w celu odzwierciedlenia tych miesięcy, w których odpowiednie maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego nie działały;

— wykorzystanie wyłącznie danych dotyczących kosztów z grudnia 2020 r., tj. miesiąca w OD, w którym większość maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego działała, z wyjątkiem maszyny nr 7;

— wykorzystanie danych dotyczących kosztów z okresu od lipca do grudnia 2020 r., ponieważ po czerwcu 2020 r. certyfikacja głównych klientów była prawie zakończona, a zatem produkcja mogła wzrosnąć.

⁽²³⁾ Istnieje jednak jeden wyjątek. Jeżeli przedsiębiorstwo stosuje metodę amortyzacji opartą na zużyciu, wówczas amortyzacja odbywa się w sposób bardziej spójny z kosztem zmiennym. Grupa PGTEX nie odniosła się do tej metody.

- (83) Komisja odrzuciła zastosowanie któregokolwiek z trzech wariantów zaproponowanych przez grupę PGTEX ze względu na szereg niespójności, które stwierdziła w załączniku 7.2 do pisma z dnia 12 października 2021 r. w odniesieniu do zaproponowanych wariantów:
- Marzec 2020 r. nie został wymieniony przez PGTEX Morocco SARL jako miesiąc produkcji w załączniku 7.2 do pisma z dnia 12 października 2021 r. W dniu 12 października 2021 r. PGTEX Morocco SARL ⁽²⁴⁾ po raz pierwszy stwierdziło, że produkcja w marcu 2020 r. miała miejsce, ale tę produkcję w marcu 2020 r. zaksięgowano w danych dotyczących produkcji dopiero w kwietniu 2020 r. Oznacza to, że Komisja nie mogła wykluczyć innych błędów lub opóźnień w księgowaniu miesięcznej produkcji. Zatem metoda zaproponowana przez grupę PGTEX, aby każdego miesiąca wskazać, które maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego działały, a które nie, nie mogła posłużyć jako podstawa.
 - Wykorzystanie danych dotyczących kosztów tylko z grudnia 2020 r. również nie mogłoby zostać zaakceptowane, ponieważ wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych za miesiąc grudzień 2020 r. nie był reprezentatywny dla wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych za cały 2020 r.
 - Wykorzystanie danych dotyczących kosztów za okres od lipca do grudnia 2020 r. także nie mogłoby zostać zaakceptowane z tego samego powodu, o którym mowa w drugim proponowanym wariantcie. Wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie od lipca do grudnia 2020 r. nie był reprezentatywny dla wskaźnika wykorzystania mocy produkcyjnych w całym 2020 r.
- W związku z tym Komisja stwierdziła, że wskaźnik wykorzystania mocy produkcyjnych w całym 2020 r. jest najbardziej odpowiednim wskaźnikiem do obniżenia w rozsądny sposób w pełni zaksięgowanej stawki amortyzacji w ramach obliczeń wartości dodanej.
- (84) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca stwierdził, że koszty amortyzacji maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego powinny być całkowicie wyłączone z obliczeń wartości dodanej, ponieważ maszyn tych nie nabyto od niezależnego dostawcy, lecz od spółki dominującej.
- (85) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Koszty amortyzacji są ogólnie przyjęte w lokalnych i międzynarodowych zasadach rachunkowości. W szczególności w zasadzie rachunkowości dotyczącej „współmierności” określono, że wydatki należy księgować w tym samym okresie, w którym uzyskuje się z nich przychody. Oznacza to, że dzięki wykorzystaniu tych maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego można sprzedać ukończone materiały i uzyskać przychody. Amortyzacja stanowi zatem część środków trwałych (maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego), które uznano za zużyte w bieżącym okresie, a zatem są wydatkowane niezależnie od tego, od kogo zakupiono te maszyny. Celem tego wydatku jest stopniowe zmniejszanie wartości bilansowej środków trwałych w miarę zużywania się ich wartości z biegiem czasu.
- (86) Po ujawnieniu ustaleń wnioskodawca twierdził także, że w zakresie, w jakim Komisja nie usunęłaby po prostu pełnej amortyzacji maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego, które przedsiębiorstwo PGTEX przekazało ze swojego przedsiębiorstwa powiązanego w Chinach, z obliczeń wartości dodanej, określenie kwoty amortyzacji musi odzwierciedlać rzeczywisty okres użytkowania takich maszyn i powiązanego wyposażenia. Wnioskodawca odniósł się do faktu, że nie jest niczym niezwykłym, aby takie maszyny pracowały przez ponad 20 lat.
- (87) Komisja odrzuciła to twierdzenie, ponieważ sam wnioskodawca w swoim wniosku odniósł się do okresu użytkowania maszyn do produkcji materiałów z włókna szklanego wynoszącego około 10 lat. Nie przedstawiono żadnych dowodów dotyczących jego stwierdzeń, że nie jest niczym niezwykłym, aby maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego pracowały przez ponad 20 lat.
- (88) Jeśli chodzi o koszty wynajmu, PGTEX Morocco nie przedstawiło umów najmu w swojej odpowiedzi w formularzu wniosku o zwolnienie pomimo znacznych kosztów wynajmu poniesionych w 2020 r. ⁽²⁵⁾ W formularzu wniosku o zwolnienie poinformowało Komisję, że zainstalowało wszystkie maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego w jednym miejscu (zakład – etap 1). Początkowo oświadczyło, że wynajmowało tylko ten jeden zakład, twierdząc, że „ma tylko jeden zakład produkcyjny”, chociaż w formularzu wniosku o zwolnienie znalazło się pytanie o adresy wszystkich zakładów produkcyjnych. Później PGTEX Morocco SARL dostarczyło jednak dwie umowy najmu w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków wystosowane przez Komisję, co wskazuje, że PGTEX Morocco SARL wynajmowało w okresie sprawozdawczym dwa osobne obiekty od dwóch różnych właścicieli. Ponieważ PGTEX Morocco SARL twierdziło wcześniej w formularzu wniosku o zwolnienie, że maszyny do

⁽²⁴⁾ W odpowiedzi na pytanie C.4.1 wypełnionego kwestionariusza przedsiębiorstwa PGTEX Morocco SARL stwierdziło ono, że produkcja rozpoczęła się w kwietniu 2020 r. Oświadczenie to ponownie potwierdzono jako odpowiedź na pytanie 1 na stronie 1 odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków.

⁽²⁵⁾ W formularzu wniosku o zwolnienie Komisja wymagała, aby każdy współpracujący producent przedstawił wszystkie istotne umowy zarówno od stron powiązanych, jak i niepowiązanych.

produkcji materiałów z włókna szklanego, które wykorzystywano w 2020 r., zostały zainstalowane tylko w jednym z tych dwóch wynajmowanych zakładów, kwoty wynajmu zapłacone w 2020 r. za drugi zakład (zakład – etap 2) powinny zostać wyłączone z kosztów wynajmu i kosztów wartości dodanej. Ponadto z powodu niskiego wykorzystania mocy produkcyjnych Komisja nie mogła uznać całkowitych kosztów wynajmu zakładu – etap 1 w swoich obliczeniach kosztów wartości dodanej, ponieważ nie był on w pełni wykorzystywany ze względu na fakt, że maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego nie produkowały w pierwszym kwartale 2020 r. i nie były użytkowane z wykorzystaniem pełnych mocy produkcyjnych przez pozostałe kwartały 2020 r. Z powyższych przyczyn Komisja nie uznała całkowitego zgłoszonego kosztu wynajmu.

- (89) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX stwierdziła, że Komisja popełniła rażące błędy w ocenie i działała z naruszeniem art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ Komisja nie wzięła pod uwagę całkowitego kosztu wynajmu.
- (90) Komisja odrzuciła to twierdzenie na podstawie następujących oświadczeń złożonych przez grupę PGTEX w trakcie dochodzenia. Po pierwsze, w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków ⁽²⁶⁾, grupa PGTEX odniosła się jedynie do zakładu – etap 1 w zakresie produkcji, magazynowania surowców i produktów końcowych oraz do obszaru administracyjnego. Po drugie, w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków ⁽²⁷⁾ grupa PGTEX stwierdziła, że wszystkie jej maszyny do produkcji materiałów z włókna szklanego, które działały w 2020 r., znajdowały się w zakładzie – etap 1. W związku z tym Komisja wywnioskowała, że żadna z tych maszyn, które działały w 2020 r., nie znajdowała się w zakładzie – etap 2. Zostało to również potwierdzone innymi oświadczeniami grupy PGTEX w odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków ⁽²⁸⁾.
- (91) Po dostosowaniu zgłoszonych kosztów amortyzacji i kosztów wynajmu, biorąc pod uwagę kwestie wyjaśnione powyżej, stwierdzono, że ustalona w ten sposób średnia wartość dodana w okresie sprawozdawczym była niższa niż próg 25 % wyznaczony w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Stwierdzono, że niektóre inne pozycje kosztów również były zawyżone, ale nie zostały dostosowane, ponieważ takie dostosowania mogłyby doprowadzić jedynie do jeszcze niższego procentu wartości dodanej. Komisja uznała zatem, że wartość dodana do sprowadzonych części w trakcie montażu lub wykończenia wyniosła mniej niż 25 % kosztów produkcji, co z kolei jest zgodne z wymogiem określonym w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, aby uznać te operacje za obejście środków.
- (92) W związku z tym uznano, że drugie kryterium ustanowione w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego również zostało spełnione.

2.7. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (93) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego dochodzeniem osłabił, zarówno w odniesieniu do ilości, jak i cen, skutki naprawcze obecnie obowiązujących środków.
- (94) Jeżeli chodzi o ilości, wzrost przywozu materiałów z włókna szklanego z Maroka był znaczący, jak wyjaśniono w motywie 46 powyżej. W 2020 r. przywóz z Maroka był już dziesięciokrotnie wyższy, a mianowicie wzrósł z zaledwie 277 ton w 2019 r. do 2 809 ton w 2020 r. Jednocześnie konsumpcja w Unii w 2020 r. została oszacowana przez wnioskodawcę na ilość w przedziale od 135 000 do 140 000 ton. Udział w rynku przywozu z Maroka wynosił ponad 2 % w 2020 r.
- (95) Jeżeli chodzi o ceny, Komisja porównała średnią cenę niewyrządzającą szkody ustaloną w ramach pierwotnego dochodzenia antydumpingowego ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi CIF ustalonymi na podstawie informacji przekazanych przez PGTEX Morocco SARL, odpowiednio dostosowanymi w celu uwzględnienia kosztów ponoszonych po odprawie celnej. Z tego porównania wynika, że przywóz pochodzący z PGTEX Morocco SARL zaniżał ceny unijne o ponad 10 %.
- (96) Komisja stwierdziła, że obowiązujące środki były osłabiane pod względem ilości i cen na skutek przywozu z Maroka objętego niniejszym dochodzeniem.

⁽²⁶⁾ Odpowiedź na pismo w sprawie uzupełnienia braków dotyczące PGTEX Morocco SARL: odpowiedź na pytanie 7, s. 20.

⁽²⁷⁾ Odpowiedź na pismo w sprawie uzupełnienia braków dotyczące PGTEX Morocco SARL: odpowiedź na pytanie 6 c, s. 20.

⁽²⁸⁾ Odpowiedź na pismo w sprawie uzupełnienia braków dotyczące PGTEX Morocco SARL: odpowiedź na pytanie 9 m, ii, s. 23.

- (97) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX stwierdziła, że obliczenie przez Komisję ceny niewyrządzającej szkody odzwierciedlało jedynie sytuację panującą w 2018 r. Nie przedstawiła jednak żadnych dowodów na to, że cena niewyrządzająca szkody stosowana przez Komisję nie była prawidłowa lub uległa obniżeniu od 2018 r. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.

2.8. Dowody na istnienie dumpingu

- (98) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała również, czy istnieją dowody na istnienie dumpingu w stosunku do normalnych wartości uprzednio ustalonych dla produktu podobnego.
- (99) W tym celu ceny eksportowe PGTEX Morocco SARL na podstawie ceny ex-works zostały porównane z wartościami normalnymi ustalonymi podczas pierwotnego dochodzenia antydumpingowego.
- (100) Porównanie wartości normalnych z cenami eksportowymi wykazało, że w okresie sprawozdawczym PGTEX Morocco SARL dokonywało przywozu materiałów z włókna szklanego po cenach dumpingowych.
- (101) Po ujawnieniu ustaleń grupa PGTEX stwierdziła, że obliczenia wartości normalnej dokonane przez Komisję nie były wystarczająco jasne, aby móc je skomentować, a ich podstawę stanowiła konstruowana wartość normalna odzwierciedlająca koszty obowiązujące w 2018 r., które nie odnoszą się do kosztów marokańskich w 2020 r. Nie przedstawiła jednak żadnych dowodów na to, że konstruowana wartość normalna zastosowana przez Komisję nie była prawidłowa.
- (102) Komisja odrzuciła to twierdzenie. Dumping obliczono przy użyciu wartości normalnych ustalonych wcześniej zgodnie z art. 13 rozporządzenia podstawowego. Te wartości normalne były poufne, ponieważ ich podstawę stanowiły wartości normalne współpracujących producentów eksportujących w pierwotnym dochodzeniu i dlatego tylko średnia ważona wartość normalna mogła zostać ujawniona grupie PGTEX.

3. ŚRODKI

- (103) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że cło antydumpingowe nałożone na przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z ChRL było obchodzone poprzez przywóz produktu objętego dochodzeniem wysłanego z Maroka przez PGTEX Morocco SARL. Biorąc pod uwagę, że zgłoszona sprzedaż eksportowa PGTEX Morocco SARL była większa niż łączny przywóz z Maroka do Unii i że żadne inne przedsiębiorstwo w Maroku nie wystąpiło z wnioskiem o zwolnienie, Komisja uznała, że PGTEX odpowiadało za cały wywóz materiałów z włókna szklanego z Maroka do Unii. Tym samym uznała, że ustalenia dotyczące praktyk obchodzenia środków, które stwierdzono w odniesieniu do PGTEX Morocco SARL, powinny zostać rozszerzone na całe państwo.
- (104) Nie znaleziono żadnych dowodów dotyczących obejścia środków odnoszących się do materiałów z włókna szklanego z udziałem Egiptu. Jak wspomniano wcześniej, PGTEX Morocco SARL kupowało wszystkie niedoprzemy z włókna szklanego w Chinach, a w Egipcie w ogóle ich nie kupowało. Dochodzenie dotyczące domniemanego obchodzenia środków w stosunku do materiałów z włókna szklanego pochodzących z Egiptu zostaje zatem zakończone.
- (105) W związku z tym, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe obowiązujące w odniesieniu do przywozu materiałów z włókna szklanego pochodzących z Chin powinny zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem.
- (106) Na podstawie art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia podstawowego rozszerzenie powinno obejmować środek ustanowiony w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2020/492 w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”, tj. ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 69 % ma zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocleniem.
- (107) Zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, który stanowi, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii z zastrzeżeniem rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszechzajającym, cło pobiera się od zarejestrowanego przywozu produktu objętego dochodzeniem.

4. WNIOSEK O ZWOLNIENIE

- (108) PGTEX Morocco SARL było jedynym marokańskim przedsiębiorstwem, które zwróciło się o przyznanie zwolnienia z możliwych rozszerzonych środków zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

- (109) Jak opisano powyżej, stwierdzono, że PGTEX Morocco SARL było zaangażowane w praktyki obchodzenia środków. W związku z powyższym przedsiębiorstwu temu nie można przyznać zwolnienia na podstawie art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (110) W dniu 20 grudnia 2021 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz wezwała je do przedstawienia uwag.
- (111) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492 na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, zmienionym rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/776, zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz materiałów z tkanych lub zszywanych niedoprzędów z ciągłego włókna szklanego lub przędzy, z innymi elementami lub bez tych elementów, z wyłączeniem produktów impregnowanych lub preimpregnowanych (prepregów) oraz z wyłączeniem tkanin siatkowych o otwartych oczkach, o rozmiarze oczka powyżej 1,8 mm w wymiarze długości i szerokości oraz o masie powierzchniowej powyżej 35 g/m² obecnie objętych kodami CN ex 7019 61 00, ex 7019 62 00, ex 7019 63 00, ex 7019 64 00, ex 7019 65 00, ex 7019 66 00, ex 7019 69 10, ex 7019 69 90, ex 7019 72 00, ex 7019 73 00, ex 7019 80 10, ex 7019 80 90 oraz ex 7019 90 00, wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka (kody TARIC 7019 61 00 81, 7019 62 00 81, 7019 63 00 81, 7019 64 00 81, 7019 65 00 81, 7019 66 00 81, 7019 69 10 81, 7019 69 90 81, 7019 72 00 81, 7019 73 00 81, 7019 80 10 81, 7019 80 90 81 oraz 7019 90 00 81).
2. Rozszerzone cło jest cłem antydumpingowym w wysokości 69 % mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
3. Cło rozszerzone na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu pobiera się od przywozu wysyłanego z Maroka, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Maroka, zarejestrowanego zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/864 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/1036.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Zakończono dochodzenie wszczęte rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/864 z dnia 28 maja 2021 r. dotyczące ewentualnego obchodzenia środków nałożonych na przywóz materiałów z włókna szklanego pochodzących z Egiptu, przez przywóz produktów wysyłanych z Maroka, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Maroka, oraz poddające ten przywóz wymogowi rejestracji.

Artykuł 3

Organom celnym poleca się zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2021/864, które niniejszym traci moc.

Artykuł 4

Wniosek o zwolnienie złożony przez PGTEX Morocco SARL zostaje odrzucony.

Artykuł 5

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przesyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate G Office:
CHAR 04/39
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2016/1036 Komisja może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2020/492, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2022 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca
